

CYNAMONOW (5) *ai*

a jasne; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w cynamon).

sg m N cynamon(o)w (1). ◇ G cynamonow(e)go (1). ◇ I cynamonowym (1). ◇ f G cynamonow(e)j (1). ◇ I cynamonową (1).

Sł stp brak, Cn: cynamonowy, Linde XVIII w.: cynamonowy.

Przymiotnik od „cynamon”; cynnaminus, cynnamominus Cn (5) :

*Wyrażenia: »proch cynamonow« (3): Też proch Trłyczy/ íthrochą prochu cinamonowego w miekkie^m iaiu wzięty albo w iakiey polewce leguchno purguie flegmę s człowieka. *FalZioł* I 31b, I 75a, III 6c.*

*»cynamonowa wodka« [szyk 1 : 1] (2): pokropiłam łóżko moje Mirrą y Aloe/ y Cynámonową wodką [et cinnamomo] *Leop Prov* 7/17; *WyprKr* 117v.*

MM